Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. **Kraków, dnia 26 listopada 1932** **Nr. 33**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp w tekście	60 groszy

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100** Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230** Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Plenarne posiedzenie Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie

Onegdaj odbyło się plenarne zebranie Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie, któremu przewodniczył Prez. Epstein.

Członkowie Izby wysłuchali z prawdziwem zainteresowaniem ciekawych wywodów radcy Izby prof. U. J. dra Krzyżanowskiego, dotyczących przebiegu i wyniku obrad monachijskich i budapeszteńskich, komisji walutowej Międzynarodowej Izby handlowej. Wedle wywodów prelegenta, ze strony państw dłużniczych podnosiły się głosy za wprowadzeniem moratorjum w obrocie międzynarodowym (o moratorjum wewnętrznem państw nie było mowy), jako niezawodnego środka do usunięcia ograniczeń dewizowych. Obszerna dyskusja rozwinęła się nad dużym problemem walutowym, przyczem brano pod uwagę dwie ewentualności: **dewaluację i deflację.**

Z kolei wiceprezes Izby p. Kwiatkowski złożył wyczerpujące sprawozdanie z działalności Izby za czas od ostatniego plenarnego zebrania. Ze sprawozdania tego wynika, że Izba krakowska zabierała głos we wszystkich najaktualniejszych dziedzinach życia gospodarczego, wysyłając memorjały, petycje i opinje do rządu, oraz interwenjując w całym szeregu spraw, obchodzących ogół przemysłu i kupiectwa.

W związku ze sprawozdaniem wyraził Przewodniczący swe głębokie, oparte na faktach konkretnych przekonanie, że znajdujemy się w stadjum końcowem kryzysu, że nie należy się więc poddawać nastrojom defetystycznym lecz z zaufaniem spoglądać w przyszłość.

W dyskusji nad sprawozdaniem z działalności Izby i preliminarzem budżetowym przemawiali radcowie: inż. Adelman, Ader, Dembitzer, Fromowicz Gottlieb, Jamontt, dr. Merz, Pfeffer, Rąb, Steinberg Zapiórkowski, i dr. Zimmerman, poczem sprawozdanie i preliminarz budżetu jednomyślnie przyjęto.

Nastąpił wybór komisji rewizyjnej na r. 1933 do której weszli radcowie: inż. Adelman, Anczyc, Ritterman, Skarżeński i Weissberg.

KRAKOWSKIE STOWARZYSZENIE KUPCÓW

zgłosiło przez swych delegatów następujące wnioski:

Sprawy podatkowe:

1) **Sprawa ksiąg handlowych:** W intencji Rządu leży, aby podatnicy założyli prawidłowe księgi handlowe, przezco ułatwionem zostanie ujęcie całokształtu obrotów poszczególnych przedsiębiorstw. Na podstawie jednak dotychczasowego doświadczenia, zachodzi uzasadniona obawa, że buchalteryjne organa urzędowe z błahych, formalnych powodów dyskfalifikować będą księgi, przezco Władza wymiarowa jest w możności ustalania obrotów i dochodów na podstawie swobodnego szacunku (a więc wyżej) i bez obowiązku stosowania ulgowych stawek podatkowych. Praktyki te zniechęcają podatników do prowadzenia ksiąg, narażają ich na wielkie szkody materjalne i niwelują tendencje Władzy. Z uwagi na to podpisani wnoszą:

„Prezydjum Izby raczy przedstawić uzasadnione obawy podatników Władzom Centralnym i wpłynąć na wydanie instrukcji podwładnym Urzędom skarbowym, by zwłaszcza w latach najbliższych ustosunkowywały się liberalnie do podatników, prowadzących księgi handlowe, by Organa lustracyjne nie kwestjonowały ksiąg handlowych z przyczyn formalnych, a wreszcie — co najważniejsze — by przewodniczący Komisji szacunkowej w każdym wypadku ofiarowania dowodu z ksiąg w zeznaniu przez podatnika, przedkładał Komisji Szacunkowej protokół badania ksiąg do decyzji. W szczególności winien to Przewodniczący uczynić w wypadku zdyskwalifikowania ksiąg przez buchaltera skarbowego, zgodnie z przepisem, zawartym w art. 76. p. 3. ustawy o państw. podatku przemysłowym."

2) **Zniżenie ryczałtu na lata 1932/3.** Ministerstwo Skarbu, stwierdziwszy nadmierność opodatkowania drobnych przedsiębiorstw handlowych postanowiło udzielić im ulgi w postaci zryczałtowania podatku na najbliższe dwa lata, opierając tenże ryczałt na wymiarach podatkowych za lata 1928, 1929 i 1930. Okazuje się jednak, że przy normalnem nie-ryczałtowem opodatkowaniu ci najubożsi kupcy znacznie mniejsze ciężary by ponosili aniżeli przy obecnym ulgowym systemie, — opartym o wymiary lat znacznie korzystniejszych dla handlu niż obecnie.

Z uwagi więc na faktyczne pokrzywdzenie tych płatników, podpisani wnoszą:

„Prezydjum Izby raczy przedstawić stan obecny, wytworzony przez zryczałtowany wymiar podatku przemysłowego kompetentnym czynnikom celem wpłynięcia na udzielenie drobnemu handlowi ulgi drogą zniżenia ustalonego ryczałtu do połowy".

3) **Ulgi w świadectwach przemysłowych:** Rokrocznie wydaje Min. Skarbu okólniki ulgowe tyczące się przeklasowania świadectw przemysłowych. Okólniki te jednak niedostatecznie uwzględniają zmienione stosunki gospodarcze, tak, że faktycznie nikt albo tylko całkiem znikoma ilość podatników z dobrodziejstwa tych okólników korzysta.

W związku z tem podpisani wnoszą, by Prezydjum Izby raczyło możliwie rychło, — interweniować w Min. Skarbu w kierunku rozszerzenia postanowień przewidzianego okólnika na następujące dziedziny:

a) by płatność świadectwa przemysłowego rozłożoną była na 2 raty tj. do 31. grudnia 1932 i do 31. marca 1933.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV. **Kraków, dnia 26 listopada 1932** **Nr. 33**

Treść numeru:

Kursa uproszczonej księgowości w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców.

W związku z nowemi przepisami karnemi, nakładającymi na niektóre kategorje kupców przymus prowadzenia ksiąg handlowych, jak również z uwagi na korzyści w dziedzinie podatkowej, płynące z faktu prowadzenia ksiąg, spodziewanem jest, że od początku roku 1933 znaczna ilość kupców przystąpi do założenia ksiąg handlowych.

Prawidłowe księgi handlowe prowadzić będą przedsiębiorstwa większych rozmiarów, a w zasadzie sprawami temi zajmować się będą wykwalifikowani buchalterzy. Mniejsi natomiast przedsiębiorcy oraz ci więksi, którzy są uprawnieni do prowadzenia **uproszczonej** księgowości (o czem obszernie wielokroć na łamach „Przeglądu“ pisaliśmy) będą prawdopodobnie

sami, bez pomocy personalu, księgi te prowadzili.

Celem więc zapoznania osób zainteresowanych **z podstawowemi zasadami buchalterji** oraz z **prawidłami prowadzenia uproszczonej księgowości,** utworzonym zostaje przy Krak. Stowarzyszeniu Kupców **kurs buchalterji uproszczonej,** prowadzony bezinteresownie przez konsulentów dla spraw buchalteryjnych przy Stowarzyszeniu pp. biegłych sądowych S. Sandhausa, W. Leimkrama, J. Proppera oraz S. Gryszpana.

Przewidzianem jest, że dla **gruntownego** zapoznania się z prowadzeniem uproszczonej księgowości, wystarczy kilkunastogodzinny wykład przy pomocy odpowiednich wzorów i wskazówek praktycznych. Pierwszy wykład odbędzie się **we wtorek dnia 29-go listopada 1932** o godzinie **7.30** wieczorem w lokalu Krak. Stow. Kupców, ul. Grodzka 43. Opłata za kurs wynosi: dla członków Stowarzyszenia wzgl. ich pomocników zł. 5, a dla nieczłonków i ich zastępców zł. 15.

Prosimy zainteresowanych, aby zgłoszenia swe na uczestniczenie w tychże kursach wnieśli pisemnie do Sekretarjatu **najdalej do dnia 28 listopada b. r.** (wzgl. telefonicznie) przy równoczesnem uiszczeniu opłaty, przeznaczonej na cele Stowarzyszenia.

Nowe przepisy o Najwyższym Trybunale Administr.

WAŻNE DLA PODATNIKÓW, KTÓRZY JUŻ WNIEŚLI LUB ZAMIERZAJĄ WNIEŚĆ SKARGI DO N. T.A.

W Dzienniku Ustaw Nr. 94 poz. 806 z 29 października b. r. ukazał się dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o N. T. A. Naogół kupców mało interesować mogą te kwestje, z któremi w bezpośredni kontakt wchodzą ich doradcy prawni. Zasadniczo bowiem skargi do N. T. A. wnosić można **tylko za pośrednictwem adwokatów.** Nie mniej jednak — z uwagi na częstą konieczność odwołania się wzgl. zaskarżenia do tej najwyższej magistratury sądowej — wskazanem jest poinformowanie czytelników o najważniejszych przepisach, tyczących się tej sprawy.

Mówimy w tej chwili o sprawach **podatkowych,** gdyż w związku z temi sprawami najczęściej kupiec-podatnik wchodzi w styczność z N. T. A. Otóż — jak wiadomo — od uchwał Komisyj Szacunkowych, przysługuje prawo pokrzywdzonemu wnieść odwołanie do Komisji Odwoławczej przy Izbie Skarbowej. Od decyzji tej Instancji nie ma już żadnego środka **odwoławczego** w drodze instancji, lecz jedynie zostaje otwarta droga **skargi** do N. T. A. Nie w każdym wypadku jednak skarga taka ma widoki skuteczności, a jedynie w tych wypadkach, gdy została **obrażona ustawa,** gdy decyzja władzy skarbowej stoi w sprzeczności z postanowieniami ustawowemi. Najczęściej spotyka się wypadki, że ktoś czując się pokrzywdzonym skutkiem nadmiernego opodatkowania, zamierza wnieść skargę do N. T. A., spodziewając się stamtąd ratunku. W przeważającej ilości wypadków **omyli się** jednak, gdyż okaże się, że wymiar nastąpił na podstawie „swobodnego oszacowania“, a **normalnie** w takim wypadku podatnik jest bezradny, chyba, że uda mu się **konkretnymi dowodami** wykazać, że nastąpiła **„oczywista nadmierność“.** Jest to jednak niezwykle trudno wykazać, gdyż musi się operować ścisłymi, rzeczowymi dowodami. A zatem w tych — najliczniejszych wypadkach — niestety skargi do N. T. A. **będą bezskuteczne.** Pozostaje natomiast szereg innych wypadków, które w ramach artykułu trudno omówić, gdzie N. T. A. zmieni niesłuszną decyzję władz skarbowych, o ile takowa oparta została **na błędnem lub niewłaściwem stosowaniu** lub interpretowaniu obowiązujących ustaw.

Opłaty sądowe wynoszą:

Przy wartości przedmiotu sporu do 1.000 zł. — 40 zł.

Przy wartości przedmiotu sporu od 1.000 zł. do 10.000 zł. — 60 zł.

Przy wartości wyższej niż 10.000 zł. od pierwszych 10.000 zł. — 60 zł., a od reszty 0.4%, przyczem rozpoczęty tysiąc liczy się za cały. Skarżący winien przy wniesieniu skargi uiścić opłatę i zaświadczenie wpłaty dokonanej w Kasie Skarbowej dołączyć do skargi.

Skarga winna być wniesiona **bezpośrednio do Trybunału** w terminie **2-ch miesięcy,** licząc od dnia prawidłowego doręczenia lub ogłoszenia zaskarżonego orzeczenia lub zarządzenia. Skarga zawierać winna:

1) Imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania skarżącego i pełnomocnika.

2) Oznaczenie zaskarżonego orzeczenia lub zarządzenia z **podaniem dnia doręczenia** lub ogłoszenia.

3) Oznaczenie wartości przedmiotu sporu z jej uzasadnieniem.

4) Dokładne oznaczenie powodów zaskarżenia.

5) Podpis wnoszącego skargę.

Skargi nie odpowiadające tym warunkom **pozostaną bez rozpoznania,** wzgl. może być wyznaczony skarżącemu termin dla usunięcia braków.

Ważnym przepisem jest, że władza, której zarządzenie lub orzeczenie zostało uchylone przez Trybunał, obowiązana jest wydać nowe orzeczenie lub zarządzenie w tej sprawie **w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej odpisu wyroku,** przyczem władza w danej sprawie związana jest z zapatrywaniami zawartemi w uzasadnieniu wyroku. Nad **wykonaniem wyroku** przez władze czuwa **Prezes Rady Ministrów.** Powyższy przepis, którego brak było w dotychczas obowiązującej ustawie, reguluje bardzo ważną kwestję wprowadzenia w życie orzeczeń wydanych przez N. T. A. Dotychczas bowiem spotkać się można było z wypadkami, że po uzyskaniu przychylnego wyroku w N. T. A. władza, której orzeczenie zostało przez N. T. A. uchylone, **zwlekała** z wydaniem nowego orzeczenia i nie było instancji, do której możnaby było zwrócić się o spowodowanie wykonania orzeczenia. Dziś instytucją taką będzie Prezes Rady Ministrów, którego obowiązkiem — w myśl ustawy — jest czuwanie nad wykonaniem wyroków.

Pogorszeniem stanu dotychczasowego jest, że N. T. A. **nie będzie miał możności wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji,** a uprawnienie to przeniesione zostało **na zaskarżoną władzę,** która ma prawo wstrzymać wykonanie (egzekucję) i winna żądaniu w tym kierunku zadość uczynić, o ile **względy publiczne** nie stoją temu na przeszkodzie, a skarżący mógłby w razie wykonania ponieść **szkody niepowetowane.** Na podstawie doświadczenia obawiamy się, że w życiu codziennem uprawnienie to nie będzie stosowanem przez władzę skarbową.

Nader doniosłym jest przepis, w myśl którego: w sprawach, w których skargi wniesione zostały do N. T. A. **przed dniem 1. IV. 1932** winny strony zainteresowane zgłosić pisemne oświadczenie, **że skargi swoje w dalszym ciągu popierają.** W oświadczeniu tem należy podać nadto czy skarżący żąda przeprowadzenia rozprawy, gdyż w przeciwnym razie sprawa może być rozpoznawaną na posiedzeniu niejawnem. Niezłożenie oświadczenia do dnia 15 lutego 1933 r., iż skarżący popiera nadal swoją skargę, uważane będzie **za odstąpienie od skargi, co skutkować będzie umorzenie postępowania.**

Każdy więc, kto przed 1 kwietnia 1932 wniósł skargę do N. T. A., a sprawa jego dotychczas nie została rozstrzygnięta, winien bezzwłocznie zwrócić na to uwagę swemu adwokatowi, celem spowodowania odp. pisma.

Weksle z podpisem grzecznościowym

WYJAŚNIENIE SĄDU NAJWYŻSZEGO DOTYCZĄCE CHARAKTERU TYCH WEKSLI.

Na rynku znajduje się olbrzymia ilość weksli z umieszczonym na nich podpisem t. zw. **„z grzeczności“.**

Wobec zarzutów, postawionych takiemu wekslowi i obrony podpisującego taki weksel, polegającej na tem, iż **weksel „z grzeczności“, jako bezwalutowy, nie daje podstawy do skargi,** Sąd Najwyższy wyjaśnił, że istota podpisu z grzeczności polega na tem, że podpisujący daje swój podpis, obowiązujący wobec osób trzecich, w tym celu, aby odbiorca wekslu mógł uzyskać kredyt lub uskutecznić zapłatę wekslem, przedstawiającym wartość, właśnie ze względu na zamieszczenie na nim podpisu z grzeczności.

Zarzut podpisu z grzeczności, może być skutecznie podniesiony tylko przeciwko osobie, dla której weksel ten podpisano, ale nie przeciwko dalszym nabywcom wekslu, o ile weksel przeszedł w ich ręce w sposób przez prawo wekslowe przewidziany. (Orzeczenie S. N. w sprawie Rw. 2670/31).

Skuteczna walka z zawodowem żebractwem w Krakowie.

Z inicjatywy grona obywateli krakowskich pod przewodnictwem p. Imbera, zawiązało się w lipcu br. Stowarzyszenie „Zedaka Laanijim“, którego zadaniem jest w pierwszym rzędzie **wspomagania żebraków**, perjodycznymi zasiłkami i **uwolnienie w ten sposób kupiectwa od plagi żebraczej**, a następnie wszelka **akcja charytatywna** na rzecz ubogich m. Krakowa.

Dzięki sprężystej akcji członków wydziału, którzy w imię należycie pojętych obowiązków, poświęcili swój czas i trud, zwerbowano ze sfer kupiectwa krakowskiego do chwili obecnej **przeszło 600 członków**, którzy zdeklarowali składki miesięczne na kwotę przekraczającą zł. 3.000·—

Ochota z jaką kupcy przyłączają się do rozpoczętej akcji Stowarzyszenia, świadczy o tem, **jak potrzebną** była na tutejszym terenie instytucja tego rodzaju, która w pierwszym rzędzie mając na oku **interes kupców**, łączy pożyteczne z pięknem, starając się odwieźć całe rzesze żebraków od ich niskiego procederu, a to przez perjodyczne wypłacenie zasiłków żebrakom, których Stowarzyszenie do chwili obecnej zarejestrowało w liczbie **około 3.000.**

By jednak cele Stowarzyszenia w określonych wyżej dwóch kierunkach zostały spełnione, koniecznem jest, by w szeregach członków Stowarzyszenia „Zedaka Leanijim“ nie zabrakło **ani jednego kupca** naszego miasta i to w dobrze zrozumianym **interesie własnym** i w uwzględnieniu wielce szlachetnego celu, przyświecającego założycielom tego Stowarzyszenia.

Im więcej członków liczyć będzie Stowarzyszenie, i im **więcej** tem samem zyska się **funduszów dla wspomagania biednych**, tem pewniej cel Stowarzyszenia zostanie osiągnięty, a sfery, trudniące się dotychczas zawodowo żebractwem, przy stałej zapomodze ze strony Stowarzyszenia imać się będą mogli zajęć bardziej produktywnych.

Po dniu 1. grudnia nastąpi pierwsza wypłata na rzecz biednych na podstawie ułożonego przez Prezydjum, Stowarzyszenia schematu w stosunku do uzyskanych do chwili obecnej wpływów.

Ze swej strony, składając Stowarzyszeniu „Zedaka Laanijim“ życzenia pomyślnej i owocnej pracy, apelujemy do szerokich sfer kupiectwa żydowskiego w Krakowie, by **jak jeden mąż zgłosili i zapisali się na członków rzeczonego Stowarzyszenia.**

Dla informacji nie od rzeczy będzie dodać, że w skład Prezydjum, obok wymienionego już p. Imbera wchodzą w charakterze wiceprezesów pp. Dr. Maurycy Holzer, Michael Fränkel i Salomon Fleischer. Sekretarjat spoczywa w rękach adwokata Dra Bernarda Loebla.

Zgłoszenia na członków Stowarzyszenia „Zedaka Laanijim“ należy kierować pisemnie na ręce sekretarza Dr. Bernarda Loebla w Krakowie, Sienna 3/III.

Niezdrowe stosunki w dostawach sezonowego obuwia gumow.

Dziwne praktyki zakradły się ostatniemi czasy w nasz handel sezonowem obuwiem gumowem. Oto kartel obuwia gumowego zmusza swych odbiorców do **krótkoterminowego pokrycia wekslowego** za cały towar, który ma być na sezon dostarczony. Kupiec, u wrót sezonu, znajduje się między młotem a kowadłem. Z jednej strony **grozi mu brak** artykułu sezonowego, z drugiej zaś — kupiec wzdraga się przed **ryzykownem** złożeniem pokrycia za towar, który będzie mu dostarczany nie w miarę zapotrzebowania, ale wedle **papierowych obliczeń.** Przyciśnięty do muru — z dwojga złego wybiera drugie. Co za efekt? W razie **udanego** sezonu, rzecz toczy się normalnym torem: kupiec sprzedaje towar i wykupuje regularnie weksle. Gdy jednak pech chce, że miast oczekiwanego pełnego sezonu, przychodzi sezon martwy — **lekkomyślny krok mści się srogo.** Towar leży **niesprzedany**, na co oczywiście kartel, mając pokrycie w kieszeni, nie baczy i „uszczęśliwia“ kupca nadal najzupełniej zbyteczną dostawą, terminy płatności sypią się jak z rogu obfitości, najuczciwszy kupiec nie podoła — **i zawiesza wypłaty.**

W ten sposób bezprzykładna taktyka panów z kartelu ma swój tragiczny **epilog w bankructwie firmy** i niepowetowanych stratach, jakie ono wyrządza innym firmom, stojącym z tamtą w kontakcie.

Czas najwyższy, by kartel obuwia gumowego odstąpił od tego, systemu niepraktykowanego w całym świecie kupieckim.

Czy wśród kupców naprawdę panuje już taka rezygnacja, że nie są w stanie zabrać się do należytej obrony i muszą iść posłusznie na pasku przemysłu skartelizowanego jak cielęta na rzeź ? !

Salm. Scharf.

WŁASNE WYROBY:

DZIAŁ ETYKIET:

- ADRESOWE DO BALOTÓW I T. P.
- IGLICOWE „ TRYKOTAŻY
- PRZYGNIETKI DO TRYKOTAŻY
- NORMA DO TRYKOTAŻY
- PRZEBITKI DO SUKNA
- Z OBWÓDKĄ NIKL. DO GALANT.
- SZTUKOWE DO MATERJAŁÓW SUK.
- HERKULES „
- KONFEKCYJNE DO KONFEKCJI
- SKŁADANE DO FIRAN I T. P.
- ZAWIESZKI DO BIŻUTERJI
- ZAWIESZKI DO GALANTERJI
- SZTANCOWANE GUMOWANE
- NA ZESZYTY I KSIĘGI
- DLA MŁYNÓW
- SZYLDZIKI NA PUDEŁKA
- ETYKIETY APTEKARSKIE

ETYKIETY WYTŁACZANE:

DZIAŁ WORKÓW:

- TOREBKI NA PRÓBKI
  - CUKIERNICZE
  - APTEKARSKIE
  - DO WYPŁAT
  - DO KONFEKCJI

DZIAŁ ARTYKUŁÓW DO FOTOGRAFJI:

- ALBUMY NA FOTOGRAFJE
- PASSEPARTOUT
- NAROŻNIKI
- MASKI PAPIER. I CELULOID.

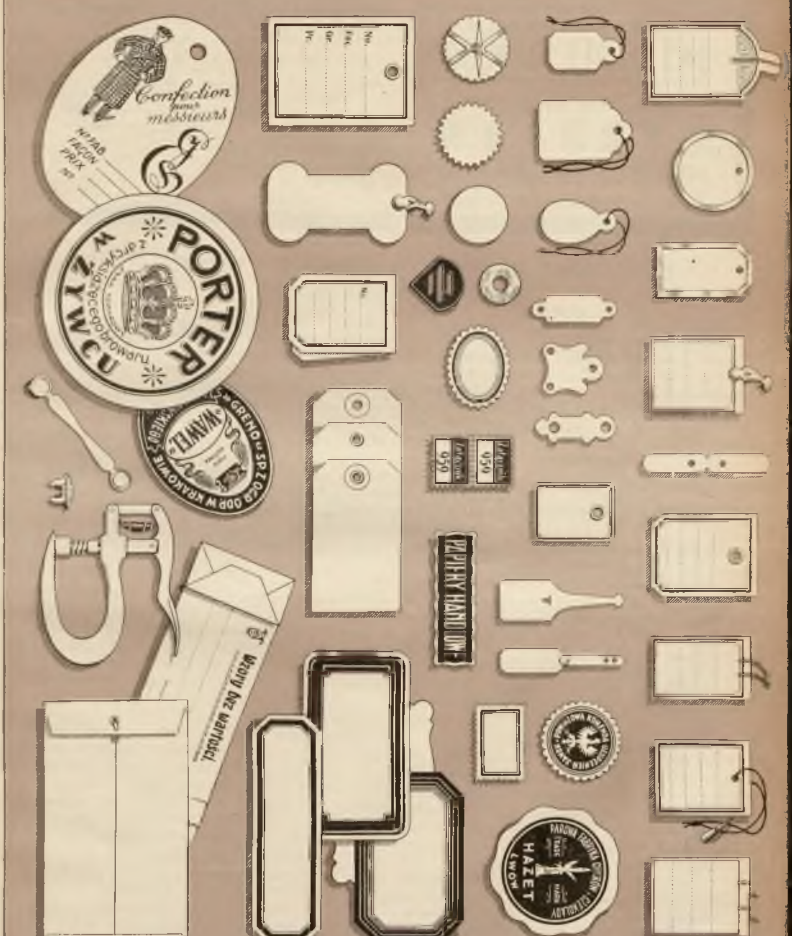
DZIAŁ DRUKÓW SKŁADOWYCH:

- KSIĄŻKI ZAMÓWIEŃ
  - DO PRZEPISYWANIA
  - Z RACHUNKAMI
  - BONOWE
- BLOCZKI DO NOTATEK
  - W PRESZPANIE
  - KASOWE
  - SKLEPOWE Z TALON.
  - BONOWE
  - KELNERSKIE
  - OBJADOWE
  - DO STENOGRAFJI
  - GARDEROBY
  - BUFETOWE
- BILETY WSTĘPU
- KWITY KASA PRZYJMIE
  - MAGAZYN WYDA
  - DOSTAWY
  - PRZESYŁKOWE
  - KOMORNIANE
  - MAGAZYNOWE
  - KASOWE Z TAL. I BEZ.
- KSIĄŻKI WYPŁAT ROBOTN.
  - WKŁADEK
  - DORĘCZEŃ
  - WEKSLOWE KIESZONK.
  - POCZTÓWK. POD KALKĘ
- LISTY WYPŁAT
- SKARGI
- DRUKI DLA SZKÓŁ HANDL.
- NALEPKI ADRES. NA PACZKI
- „ZAŁĄCZNIKI" W ZESZYTACH
- WIZYTÓWKI
- KARTY NA ZAPROSZENIA
- POCZTÓWKI I UPOMNIENIA
- PLOMBY BLASZANE
- KARTOTEKI

DZIAŁ PUDEŁEK:

PUDEŁKA DLA WSZYSTKICH GAŁĘZI PRZEMYSŁU I HANDLU FALCOWANE, SKŁADANE, TŁOCZONE, Z WIELOBARWNYM DRUKIEM I T. P.

DRUK TECHNIKĄ STALORYTOWĄ [STAHLSTICHDRUCK]

Confection pour messieurs
FAÇON
PRIX
PORTER
WAWEL
Wzory bez wartości.
HAZET
LWÓW

ZASTĘPSTWA:

WARSZAWA:	T. ROSENBERG, ZŁOTA 63. TEL. 256 - 11
KRAKÓW:	W. DEUTSCHER, RZESZOWSKA 4. TEL. 165-76
LWÓW:	E. M. KIRSZON, BEMA 8. TEL. 57 - 40
ŁÓDŹ:	A. PABJAN, PIŁSUDSKIEGO 51
KATOWICE:	M. MASTBAUM, STAWOWA 3, II P. TEL. 1044
BIAŁA - BIELSKO:	K. WEISS, 11-GO LISTOPADA 50
POZNAŃ:	A. ZADRZEWSKI, SKRYTKA 131, TEL. 3176
WILNO:	M. KARNES, LITERACKA 2. TEL. 477
GDAŃSK:	MAX FRÄNKEL, SCHWARZES MEER 16. TEL. 219.91

W sprawie wadliwego wystawiania pokwitowań przez Kasy Skarbowe

Kasy Skarbowe, przyjmując od podatników wpłaty, wypisują na pokwitowaniach jedynie pobraną kwotę, nie wyszczególniając jaką jej część pobrano na kwotę podatkową, jaką na 10% dodatek, odsetki zwłoki, koszta egzekucyjne i t. d. Skutkiem tego, podatnik nigdy na podstawie takich pokwitowań nie jest w stanie stwierdzić, ile faktycznie jest winien i skutkiem tej nieświadomości popada w zaległość, pociągającą za sobą odsetki i koszta egzekucyjne.

W związku z tem Krakowskie Stowarzyszenie Kupców wraz z Krak. Kongregacją Kupiecką zwróciły się za pośrednictwem Izby Przem.-Handlowej do miarodajnych władz skarbowych o wydanie polecenia, by Kasy Skarbowe każdorazowo wymieniały w pokwitowaniach poszczególne części wpłat.

List z prowincji:

Jak powstaje „oporny restant“ podatkowy

DO WIADOMOŚCI MINISTERSTWA SKARBU.

Jak się odbywa wymiar podatkowy?

Przed wymiarem podatku przemysłowego wysyła Naczelnik Urzędu Skarbowego po powiecie urzędnika i ten zbiera „ścisłe dane urzędowe“, jako podstawę do wymiaru.

Urzędnik wstępuje do małego sklepiku, widzi sklepikarza i myśli: ten mnie zna, nie powie mi prawdy, więc przemówi parę słów, rozglądnie się po sklepie i widzi dość ładnie **próżnemi pudełkami**, które dostał w mieście, wyłożone półki i **przypuszcza**, że będzie tu za cztery tysiące towaru. Mnoży się 4.000 przez cztery, bo powinien sklepikarz cztery razy do roku tym towarem obrócić. Obrót zatem wynosi 16 tysięcy, a do tego dochodzi trafika i wódka w naczyniach zamkniętych, o ile są i to później rozdziela się na stawki poszczególne.

Ten sposób stosuje się do podatników, którzy mieszkają o trzy mile za miasteczkiem, a cały swój interes zaopatrują w towar, który przynoszą w plecaku na plecach.

Może taki nędzarz mieć i wyciągi kolejowe, bo ktoś z krewnych posłał mu koleją 30 kg. kaszy, aby z głodu nie umarł, albo kupiec z miasteczka wysłał mu 50 kg. teru, na oterowanie dachu, a może sprowadził 20 kg. mydła, to wszystko się obliczy i doliczy, mimo, że z przedsiębiorstwem handlowem niema nic wspólnego.

Po takich stwierdzonych „ścisłych danych urzędowych“ następuje wymiar na zł. 17.106 i podatek dochodowy za rok 1930 w kwocie zł. 122.

Takie pomyłki mam **trzy lata** z rzędu.

Powie czytelnik: to rekurs wnieść, podstawa jest. Tak, podstawa jest, ale i na podstawę też jest sposób.

Zaraz po nadejściu nakazu zapłaty za rok 1930 idę z tym nakazem do odnośnego referenta i zwracam grzecznie uwagę, że przy wypisywaniu zaszła pomyłka (błędne reponenda), krzywdząca mnie o zł. 126 i proszę **o sprostowanie.** Referent wyjmuje odnośne akta i mówi: „tak jest, zaszła pomyłka, jak pan mówi, ale ja tego samowolnie nie mogę sprostować i musi pan wnieść rekurs, sprawa jest jasna, to pewnie będzie uwzględniony“. — Poszedłem w tej chwili do doradcy prawnego, który napisał mi rekurs, ostemplowałem go i w otwartym terminie złożyłem. Niespełna za rok dostałem odpowiedź z Urzędu Skarbowego, że rekurs nie został rozpatrzony z powodu **niewniesienia w należytym czasie zeznania o obrocie.**

Udaję się znów do Urzędu Skarbowego i mówię do referenta, że ja **zeznanie złożyłem w należytym czasie,** tu przy tem biurku, **ten** pan wziął go ode mnie i przy mnie przyłożył datownik. Potwierdzenia nie brałem, bo mam do panów zaufanie i nie śmiałem tego żądać. „To trudno — odpowiada referent — teraz niema środka na to, trzeba wszystko zapłacić, bo przyjdzie sekwestracja“.

Tak powstaje „oporny płatnik podatkowy“ i z takich i podobnych pomyłek powstały miljardowe zaległości skarbowe.

Druga krzywdząca sprawa, to jest sprzedaż wódek monopolowych w naczyniach zamkniętych.

Wprawdzie przed wojną były sprzedaże wódek w naczyniach zamkniętych, lecz to się zupełnie inaczej przedstawiało. Transport ich był tańszy, bo się sprowadzało wódki w beczkach (a nie kupy szkła jak dziś), rozlewało się na miejscu i doliczało się godziwy zysk, a opłaty były mniejsze. Dziś jest to monopol. Kto dostanie w drodze łaski koncesję na sprzedaż wódek w naczyniach zamkniętych, a mieszka o 3 mile od hurtowni, niech wie, że nic nie zarobi, tylko straci i narazi się na szykany ze strony Organów Skarbowych.

Czemu? Dlatego, że musi mieć własną gotówkę, którą wkrótce straci, bo może sprzedać w roku najwyżej za 6.000 zł. wódek, dostanie 8.5% zysku, czyli zł. 150. Przy tem poniesie wydatki w gotówce:

patent akcyzowy z góry płatny	Zł 155·—
podatek 5% od zł 510· — ale, że się pomylą jak zwykle, to zł 6.000 na 2%	„ 120·—
1 4% podatek komunalny	„ 30 —
podatek drogowy jak przy wyszynku	„ 14 20
podatek domowo czynszowy	„ 60·—
52 furmanki w roku po zł 6 —, aby uzupełnić zapas jaki ma być, bo inaczej kara	„ 312·—
wydatki w gotówce razem	Zł 526·20
dochód brutto	„ 510·—
zatem w pierwszym roku traci	Zł 26·20

Za lokal, światło i swoją pracę, nie dostanie nic, a narażony jest na niemożliwe do przewidzenia lub ominięcia kary administracyjne.

Może władze centralne ulitują się nad temi grzesznikami podatkowemi i dadzą jakąś amnestję tym, którzy pokutują za nie swoje błędy, bo już dość tych zaostrzeń i sekwestracji i kosztów idących w nieskończoność. **A. M.**

Pracodawca i pracownik.

Niewłaściwe zachowanie się pracownika jest przyczyną rozwiązania umowy o pracę.

Rozporządzenie Prezydenta Rzpltej o umowach o pracę pracowników umysłowych zastrzega dla pracodawcy **możność natychmiastowego rozwiązania umowy służbowej z winy pracownika w razie obrazy lub znieważenia pracodawcy,** jego zastępców lub przełożonych — przez pracownika.

Interpretacja tego przepisu prawnego w praktyce nastręcza poważne wątpliwości i sądy w całym szeregu wypadków wyjaśniły już, co należy rozumieć przez obrazę lub znieważenie pracodawcy. Ostatnio jednak Sąd Najwyższy wypowiedział pogląd, dotyczący obowiązku poprawnego zachowania się pracownika w stosunku do zwierzchnika nietylko w czasie godzin urzędowych, lecz również i w życiu prywatnem.

W ciekawem tem orzeczeniu Sąd Najwyższy stwierdza, że **obowiązek poprawnego zachowania się pracownika w stosunku do zwierzchnika nie ogranicza się jedynie do sfery służbowej,** gdyż tak w życiu prywatnem, jak i publicznem pracownik **winien szanować godność osobistą i dobre imię swego zwierzchnika.** W razie konfliktu między pracownikiem a pracodawcą poza sferą stosunku służbowego, sąd w każdym poszczególnym wypadku winien rozważyć, czy czyn pracownika zawierał w sobie cechy obrazy zwierzchnika, pociągającej za sobą możność natychmiastowego rozwiązania umowy najmu pracy z winy pracownika. — **(Orzeczenie S. N. w sprawie Nr. I C 1870/31).**

O właściwą kwalifikację pracowników umysłowych

Kto decyduje w tej sprawie w razie wytoczenia procesu o odszkodowanie za nieubezpieczenie.

Pomiędzy pracodawcami i pracownikami powstają często **spory na tle zaliczania pracowników do kategorji pracowników umysłowych, względnie fizycznych.** Sprawy te w odniesieniu do obowiązku ubezpieczenia w Z. U. P. U. rozstrzygane są w toku postępowania administracyjnego. Z. U. P. U., przeprowadzając lustrację przedsiębiorstw, po stwierdzeniu, iż jakiś pra-

cownik umysłowy nie został ubezpieczony. wydaje orzeczenie o obowiązku ubezpieczenia, które podlega zaskarżeniu do władz administracyjnych (województwa, względnie Komisarjatu Rządu). Bardzo często jednak Z. U. P. U. nie przeprowadza kontroli i nie ustała obowiązku ubezpieczenia pewnego pracownika, który ze swej strony, ze względu na dość poważne świadczenia, jakie musi ponosić, **również nie upomina się u pracodawcy o ubezpieczenie w Z. U. P. U.** Z chwilą jednak rozwiązania z takim pracownikiem stosunku służbowego bardzo często pracodawcy narażeni są na procesy, wytaczane im przez zwolnionych pracowników, którzy domagają się wynagrodzenia im szkód i strat za ubezpieczenie w Z. U. P. U.

W toku takiego procesu sądowego **ustalonem być musi, czy pracownik, żądający odszkodowania, jest istotnie pracownikiem umysłowym.** Pracownicy zwykli w tych wypadkach powoływać się na orzeczenia Z. U. P. U., względnie władz administracyjnych, jako instancji odwoławczych.

Powstała jednak kwestja, czy powołanie się na tego rodzaju orzeczenie jest miarodajne dla sądu cywilnego. W sprawie tej zapadło orzeczenie Sądu Najwyższego. stwierdzające, że orzeczenie Zakładu Ubezpieczeń lub organu administracyjnego, działającego w charakterze instancji odwoławczej, ma decydujące znaczenie w sporach na tle ubezpieczeń między pracodawcą lub pracownikiem z jednej strony a Zakładem Ubezpieczeń z drugiej strony, natomiast **nie może mieć rozstrzygającego znaczenia w sporze o prawo cywilne,** o szkody i straty z powodu zaniedbania ubezpieczenia między pracownikiem i pracodawcą; **w sporze takim sąd cywilny niema obowiązku krępowania się orzeczeniem Zakładu Ubezpieczeń i samodzielnie decyduje, czy pracownik był pracownikiem umysłowym, podlegającym ubezpieczeniu w Z. U. P. U. (Orzeczenie S. N. w sprawie S. N. Nr. I C. 169/32).**

Urlopy w okresie wypowiedzenia.

W protokole Rady Towarzystwa Przemysłowców Zagłębia Dąbrowskiego czytamy:

Wobec rozbieżnych orzeczeń sądowych co do możności wyznaczania pracownikom urlopu w okresie wypowiedzenia, Towarzystwo rok temu wystąpiło z wnioskiem o spowodowanie przekazania sprawy Zgromadzeniu ogólnemu Sądu Najwyższego.

Według otrzymanego obecnie okólnika Centralnego Związku zwiększony komplet Sądu Najwyższego orzeczeniem z dn. 21. XII. 1931 r. Nr. IC. 1139/31 ustaliło następującą zasadę:

„Pracodawca nie może żądać od pracownika umysłowego wykorzystania służącego mu urlopu w okresie 3-miesięcznego wypowiedzenia".

Zasada ta została wpisana do księgi zasad prawnych, z czego wynika, iż będzie stosowana przez sądy w sprwach analogicznych.

Wśród motywów wyroku znajduje się jeden tylko argument praktyczny, a mianowicie, że kumulacja urlopu z okresem wypowiedzenia stanowiłaby ograniczenie praw, wynikających z urlopu, gdyż zmuszałaby pracownika do poświęcenia czasu, przeznaczonego na odpoczynek, na poszukiwanie pracy. Pozatem motywy zajmują się interpretacją obowiązujących przepisów w sposób może niezupełnie przekonywujący.

W myśl dalszych wywodów orzeczenia pracownik, który zgodził się na korzystanie z urlopu w okresie wypowiedzenia, nie może następnie domagać się wynagrodzenia z tytułu urlopu.

Orzeczenie to nie rozstrzyga jeszcze kwestji analogicznej w stosunku do pracowników fizycznych, lecz i do nich możnaby stosować motywy orzeczenia z wyjątkiem może wyżej podanego argumentu praktycznego, skoro tylko pracownik umysłowy w okresie wypowiedzenia musi otrzymywać wolne godziny na poszukiwanie pracy.

W sprawie niedomagań kolejowych

Istniała instytucja, kompetentna dla rozpatrywania życzeń stron zainteresowanych w dziedzinie kolejnictwa. Instytucją tą była Dyrekcyjna Rada Kolejowa. Niestety jednak ważny ten organ opinjodawczy nie bywa już zwoływany i ma być zniesiony, tak, że niewiadomo, do kogo właściwie kierować postulaty w tych sprawach. Z uwagi na konieczność przedstawienia kompetentnym Władzom życzeń kupiectwa, tyczących się taryfy opłat, rozkładu jazdy kolejowej i t. p. poruszone zostały sprawy te na ostatniem plenarnem zebraniu Izby Przem.-Handlowej w Krakowie przez delegatów Krak. Stow. Kupców. Ze względu na konieczność szczegółowego omówienia odnośnych postulatów, zwołanem zostanie w najbliższych dniach posiedzenie Sekcji komunikacyjnej.

Upraszamy zatem kupców, aby do dnia 5. grudnia br. przesłali drogą pisemne swe spostrzeżenia wzgl. postulaty w powyższych sprawach pod adresem Krak. Stowarzyszenia Kupców w Krakowie, Grodzka 43.

Reklama jest dźwignią handlu!

Zastosowanie nowej zwyżki ceł do towarów zalegających na składach

CZY MIN. SKARBU WYJAŚNI AUTORYTATYWNIE FAKTYCZNY STAN PRAWNY?

W Dzienniku Ustaw z 8 listopada r. b. (Nr. 97 poz. 838) zostało ogłoszone Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej. **Zmienione zostały stawki celne na szereg artykułów chemicznych,** ekstrakty garbarskie, instrumenty i przyrządy muzyczne, chirurgiczne i dentystyczne, maszyny do pisania i liczenia, narzędzia różnego rodzaju, tektury, tkaniny z juty, lnu i konopi. Rozporządzenie wchodzi w życie 14-go dnia po ogłoszeniu. Powstaje jednak kwestja, **czy rozporządzenie to będzie miało zastosowanie do towarów, zalegających bądź w Urzędach Celnych, bądź w wolnych składach celnych?** Według zdania władz celnych — towary, zgłoszone do oclenia przed 13 marca 1932 r. nie podlegają wogóle nowemu rozporządzeniu, natomiast towary zgłoszone do oclenia po tej dacie będą podlegały nowemu rozporządzeniu z chwilą wejścia jego w życie, o ile w ciągu 14 dni od dnia ustalenia wyniku rewizji cło od tych towarów nie zostało zapłacone. Stanowisko władz celnych opiera się na brzmieniu § 6 ust. 1 Rozp. o Postęp. celnem z dnia 22 lutego r. b. (Dz. Ust. 17 z 8 marca 1932 r.), **jednakże fachowcy oraz prawnicy, kompetentni w tej dziedzinie, kwestjonują słuszność stanowiska władz celnych.**

Rozporządzenie o Postępowaniu Celnem jest tylko przepisem wykonawczym i jak to wyjaśnił już N. T. A. nie może być sprzeczne ani z nieuchylonemi dotąd ustawami dzielnicowemi, ani z rozporządzeniami o charakterze ustawodawczym. **Nowa redakcja § 6, nadana Rozp. z 22 lutego r. b., jest sprzeczna z wszystkiemi trzema obowiązującemi jeszcze u nas ustawami celnemi** dzielnicowemi oraz z § 9 i § 14 załącznika II do polsko-gdańskiej umowy z 24 października 1921 r. przez sejm ratyfikowanej. Opierając się na tej sprzeczności rozporządzenia wykonawczego z ustawami obowiązującemi, **firmy zainteresowane będą kwestjonowały słuszność stosowania nowego rozporządzenia do towarów, zalegających w Urzędach Celnych iw Wolnych Składach Celnych. Jeśli Ministerstwo Skarbu nie zmieni nowej redakcji § 6 Rozp. o Postęp. Celnem, sprawy te oprą się o N. T. A.**

Kronika

OBNIŻENIE KAR ZA ZWŁOKĘ.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu Nr. L. D. 45325/I./32 od 1 października b. r. obowiązują 15% per anno odsetki zwłoki. Dotychczas odsetki te wynosiły 18%. Zniżone odsetki (15%) odnoszą się tylko do zaległości podatkowych nie rozłożonych na raty i nie odroczonych, podczas gdy rozłożone i odroczone nadal korzystają z ulgowych odsetek, t. j. 12% na rok.

„Rocznik Polskiego Przemysłu i Handlu“

Staraniem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w Polsce wydana została w roku bieżącym księga informacyjna pod nazwą „Rocznik Polskiego Przemysłu i Handlu“. Wydanie tej pożytecznej książki powitać należy z pełnem uznaniem. Sfery gospodarcze Polski odczuwają brak informatora, obejmującego całą Polskę i opracowanego na właściwym poziomie.

Wydanie „Rocznika“ na rok 1932 nie jest właściwie zupełnie nowem wydawnictwem. Powstało ono przez połączenie, na skutek starań Izb, istniejących w Warszawie i we Lwowie dwóch pokrewnych wydawnictw: „Rocznika Informacyjnego o Spółkach Akcyjnych w Polsce“ i „Polskiego Przemysłu i Handlu“. Wydawnictwo „Rocznika o Spółkach Akcyjnych“ miało już poprzednio dwa wydania w latach 1929 i 1930 i zyskało sobie doskonałą opinję, czego dowodem jest odznaczenie, jakie pozyskało na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w r. 1929.

„Rocznik Polskiego Przemysłu i Handlu“ jest przeto dalszym ciągiem poprzedniego wydawnictwa o Spółkach Akcyjnych i pod względem układu oraz formy zewnętrznej na wydawnictwie tem jest wzorowany, natomiast zakres informacyjny został znacznie rozszerzony, a naczelne kierownictwo redakcyjne ujął w swe ręce Komitet, złożony z dyrektorów wszystkich 12 Izb Przemysłowo-Handlowych.

Konieczność istnienia dobrego informatora o przedsiębiorstwach polskich nie ulega żadnej wątpliwości, a Rocznik jest obecnie jedynem wydawnictwem informacyjnem w Polsce, mającem charakter wszechpolski. Pod względem poziomu opracowania zdał on już dostateczny egzamin i bezsprzecznie jest to najlepszy informator, jaki się dotychczas w Polsce ukazał.

Obowiązkiem sfer gospodarczych jest wydawnictwo to utrzymać nadal przy życiu.

Gorąco zalecamy poparcie wydawnictwa tego w miarę indywidualnych możliwości i zaznaczamy, że kontrola Izb Przemysłowo-Handlowych, dotycząca nietylko strony redakcyjnej, lecz i finansowej, daje gwarancję, że wszelka pomoc, okazana wydawnictwu, użyta będzie z należną oszczędnością i rozwagą.

b) by przedsiębiorstwa handlowe, których obrót za rok 1931 był ustalony niżej niż 50.000 zł. wzgl. prowizorycznie ograniczonym został do kwoty mniej niż 50.000 zł. a trudniące się drobną sprzedażą ubiorów nie wytwornych (za wytworne uważać należy smokingi, fraki, drogie futra i t. p.) obuwia powszechnie używanego krajowego, mebli politurowanych krajowych, towarów wełnianych i półjedwabnych prowenieacji krajowej, zatrudniające 2-ch najemnych pracowników, utrzymujące 1 lokal składowy poza obejściem budynku, w którym mieści się przedsiębiorstwo handlowe — były w drodze ulgi, opartej na art. 94 ustawy uprawnione do wykupienia świadectw przemysłowych na r. 1933 kat. III. handlowej. Przedsiębiorstwa zaś, których obroty ustalone były za rok 1931, na zł. 20.000, wzgl. poniżej tej kwoty prowizorycznie ograniczone zostały, by uprawnione były do wykupienia świad. przem. kat. IV. handlowej.

Z powodu niezdolności płatniczych do wykupienia świadectw przemysłowych wielu kupców i rzemieślników wykupywało w ubiegłych latach świadectwa przemysłowe niższych niż właściwe — kategorji. Z tego tytułu zostali obłożeni grzywnami, których żadną miarą nie są w stanie zapłacić. Niestety amnestja nie objęła przekroczeń skarbowo-administracyjnych. Uprasza się więc Prezydjum Izby, by raczyło poczynić starania w kierunku rozszerzenia przepisów amnestji na tego rodzaju przekroczenia skarbowe wzgl. o uzyskanie umorzenia tych grzywien na podstawie indywidualnych podań.

5) **O zniesienie utrudnień podatkowych dla pośrednictwa handlowego**: Przemysł i handel skazane są przy obecnej strukturze gospodarczej na współpracę z przedsiębiorstwami pośrednictwa handlowego, a w szczególności na zabezpieczenie materjalne („delcredere“) z ich strony oraz na utrzymywanie składów przez pośredników handlowych dla należytego zabezpieczenia powierzonego im towaru (nie w konsygnacji lecz dla rozdziału). Znowelizowana ustawa o podatku przemysłowym nie zawiera zmian w porównaniu ze stanem dotychczasowym, jednak rozp. wykonawcze w punkcie 7. par. 24. rozszerza przepisy ustawy, nie uznając za pośrednictwo handlowe przedsiębiorstw utrzymujących składy lub odpowiadających z tyt. „delcredere“. Na skutek tego przepisu, tacy pośrednicy handlowi zagrożeni są koniecznością opłacania podatku obrotowego od pełnego obrotu a nie od prowizji. Ponieważ takie nadmierne opodatkowywanie uniemożliwiłoby egzystencję pośredników handlowych, niesłychanie podrożyłoby wartość towarów i wyeliminowałoby z życia gospodarczego ten nieodzowny czynnik, jakim jest pośrednik handlowy, przeto zachodzi konieczność zmiany przepisu par. 24. rozp. wyk. tembardziej, że nie jest on zgodny ze samą ustawą i Najwyższy Trybunał Administracyjny z całą pewnością uchyliłby go w razie zaczepienia.

W związku z tem podpisani wnoszą:

Prezydjum Izby raczy w porozumieniu z innemi Izbami Przem. Handl. interweniować w Min. Skarbu dla uzyskania uchylenia wzgl. zasadniczej zmiany par. 24. rozp. wyk. do ustawy o p. p. przemysłowym.

6) **Sprawa ostatnich wymiarów podatku dochodowego:** Mimo niesłychanego spadku wzgl. nawet zupełnego zaniku dochodowości, wykazanego wiarygodnie prawidłowemi księgami handlowemi oraz sprawozdaniami większych przedsiębiorstw. Władza skarbowa wymierzyła ostatnio niesłychanie wygórowany podatek dochodowy dla wszystkich prawie przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, nie mogących się obronić przez tą oczywistą nadmiernością księgami handlowemi. Gdy więc podatnikom grozi ruina gospodarcza i ciężkie pokrzywdzenie, podpisani wnoszą:

Prezydjum Izby raczy interweniować na terenie tut. Izby Skarbowej w kierunku przytępienia skutków nadmiernego opodatkowania, a w szczególności w tym kierunku, by Komisje Szacunkowe już w grudniu b. r. rozpatrywały wniesione odwołania i zgodnie z ich uprawnieniami, wynikającemi z art. 72, ustawy o państw. podatku dochodowym oraz par. 138. rozp. wyk. ograniczały wymiar w razie uznania, że „odwołania należy w całej rozciągłości uwzględnić lub gdy częściowe uwzględnienie odwołania pociąga za sobą obniżenie podatku w kwocie nieprzekraczającej 200 zł.“ Do czasu prowizorycznego rozpatrzenia odwołania przez Komisję Szacunkową w ramach cytowanych przepisów winny egzekucje ostatnich wymiarów być całkowicie wstrzymane, a przynajmniej ograniczone do wymiarów zeszłorocznych.

7) **Sprawa wzmożonej akcji egzekucyjnej:** Zaostrzenia egzekucyjne wprowadzone zostały z powodu nieścisłych opinij Władz skarbowych jakoby podatnicy, będący w stanie podatki płacić, tego dobrowolnie nie chcieli uczynić. Doświadczenie okazało jednak, że szeroki ogół podatników nie jest w stanie wśród obecnych stosunków całe zaległości uiścić, wobec czego zachodzi konieczność ułatwienia spłat zaległości, drogą liberalnego ustosunkowywania się do odnośnych próśb podatników:

Z uwagi na powyższe podpisani wnoszą:

„Prezydjum Izby raczy przedstawić miarodajnym czynnikom skarbowym obecny stan materjalny szerokiego ogółu podatników, ogólne wyczerpanie majątkowe i niezdolność bezzwłocznego uiszczenia zaległości podatkowych. Ze względu więc na konieczność umożliwienia podatnikom wpłaty zaległości w terminach dogodnych, celem uchronienia ich przed niebezpiecznymi w konsekwencjach wstrząsami gospodarczymi zechce Prezydjum Izby interweniować w kierunku liberalnego ustosunkowywania się Władz skarbowych do podań płatników podatkowych o ulgi w spłacie zaległości“.

8) **Sprawa drogich opłat telefonicznych:** Z uwagi na to, że koszta abonamentu telefonicznego są w obecnych kryzysowych czasach wyższe aniżeli w latach konjukturalnych, że skutkiem tego kupcy zmuszeni są masowo rezygnować z utrzymywania telefonów, przezco poczta ponosi znaczne straty,

uprasza się Prezydjum o interwencję w Dyrekcji Poczt w kierunku zniżenia opłat abonamentowych od telefonów w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych.

9) **O zmiany w rozkładzie jazdy kolejowej**: Zainteresowani przedłożyli Izbie swe spostrzeżenia na tle niedogodnych połączeń kolejowych, zwłaszcza odnośnie do głównych linij kolejowych. W wielu wypadkach niedogodne połączenie kolej. przyczynia się do spadku obrotów handlowych i odcięcia całych połaci kraju od normalnego kontaktu z Krakowem i stolicą.

Podpisani wnoszą więc o ponowienie starań w kierunku rewizji rozkładu jazdy kolejowej.

10) **O kredyt dla drobnego handlu i rzemiosła**: Nasz drobny handel i rzemiosło upadają z powodu braku własnych kapitałów i niemożności uzyskania choćby krótkoterminowego kredytu w instytucjach finansowych zarówno prywatnych jakoteż państwowych. Zdając sobie sprawę z trudności zaradzenia temu stanowi w obecnej chwili, zwracamy się do Prezydjum z usilną prośbą o podjęcie kroków w P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego w kierunku uzyskania kredytów przynajmniej dla **instytucji** charytatywnych wzgl. **zrzeszeń** gospodarczych za osobistą gwarancją członków zarządów, uważanych przez odnośne instyt. finansowe za odpowiednich ręczycieli.

Wnioski radcy Teodora DEMBITZERA:

1) **Sprawa ulg w spłacie zaległości podatkowych**: Z uwagi na to, że rozporządzenie z dnia 10-go marca 1932 o ulgach w spłacie zaległości podatkowych okazało się niedostatecznem dla uzyskania poważniejszych wpływów z tytułu zaległości podatkowych a z drugiej strony z uwagi na konieczność definitywnego rozwiązania tego problemu i uwolnienia życia gospodarczego od wciąż wzrastającego balastu zaległości, wzywa się Prezydjum Izby o opracowanie projektu w tej samej sprawie i przedłożenia go w Min. Skarbu po uzgodnieniu na terenie Związku Izb Przemysłowo Handlowych.

2) **Sprawa rujnujących egzekucyj podatkowych**: Z powodu zaostrzonej akcji egzekucyjnej najbardziej cierpią ubodzy kupcy i przemysłowcy, którzy nie będąc w stanie zapłacić narosłych zaległości podatkowych, narażeni są na bezlitosne egzekucje, w trakcie których organa egzekucyjne nie cofają się przed zajęciem ruchomości, najniezbędniejszych do prowadzenia przedsiębiorstwa t. j. koniecznych do utrzymania skromnych źródeł dochodów. Zajęcie bowiem lad i urządzenia sklepowego wzgl. narzędzi pracy grozi podatnikom takim niechybną ruiną gospodarczą.

Z uwagi na to, że egzekucje tego rodzaju są zakazane przepisem paragr. 42. punkt e) rozp. Rady Ministrów z 25. czerwca 1932. (Dz. U. Nr. 62. poz. 580) uprasza się prezydjum Izby o łaskawe zwrócenie uwagi na obecne praktyki organów egzekucyjnych i spowodowanie zaniechanie na przyszłość prowadzenia egzekucyj na ruchomościach i surowcach, niezbędnych do osobistego zarobkowania zobowiązanego, pracującego ręcznie lub o wykonywania zawodu (p. t.)

3) **Sprawa szykan komiwojażerów na Górnym Śląsku:** Komiwojażerowie firm krakowskich narażeni są na Górnym Śląsku na wielkie szykany policyjne a nawet na areszt i konfiskatę próbek towarowych w razie braku jednego choćby z całego szeregu wymaganych dowodów osobistych. Mimo wylegitymowania się dostatecznymi zaświadczeniami, stwierdzającymi miejsce zamieszkania, rodzaj i charakter zatrudnienia. Władze policyjne na Górnym Śląsku przytrzymują komiwojażerów wzgl. powodują ich aresztowanie w Krakowie do czasu nałożenia na nich grzywny w kwocie zł. 10. Gdy tego rodzaju niesłychane praktyki uniemożliwiają kontakt handlowy z Górnym Śląskiem upraszam Prezydjum o przedstawienie tego stanu rzeczy właściwym czynnikom, celem położenia kresu podobnym praktykom.

4) **Sprawa niesłusznych grzywien, nakładanych przez Kasę Chorych**: Kasa Chorych nadal nakłada niezmiernie wysokie grzywny i to w wypadkach, kiedy żadnej szkody przy niezawinionem przeoczeniu zgłoszenia pracownika nie poniosła. Masowe są wypadki, że pracodawca, zwolniwszy jednego pracownika i przyjąwszy w jego miejsce innego płaci nadal składki za pierwszego, przeoczywszy wymeldowanie go wzgl. zameldowanie następcy. Mimo, że ani nie nastąpiła w tym wypadku chęć uszczuplenia materjalnego Kasy Chorych ani też nie można zarzucić pracodawcy chęci zatajenia pracownika, Kasa Chorych trzymając się rygorystycznie postanowień art. 16. ustawy z 19. maja 1920, nakładała w takich wypadkach 1—5-ciokrotnych grzywien, obejmujących kilkakrotną zapłatę zasadniczych składek, mimo, że takowe już zostały zapłacone.

Ze względu na niesłuszność, masowość i dotkliwość takich grzywien, a z drugiej strony z uwagi na brak winy rozmyślnej w niezgłoszeniu pracownika przez pracodawcę, uprasza się Prezydjum Izby o interwencję u Pana Dyrektora Kasy Chorych w kierunku zaniechania tego rodzaju kar wzgl. umorzenia grzywien już wymierzonych w razie stwierdzenia braku winy rozmyślnej i uiszczenia zasadniczych składek.

W związku z tem upraszam Prezydjum Izby o zasięgnięcie autorytatywnych wyjaśnień czy tego rodzaju grzywny, nałożone przed 1. września b. r. wzgl. tyczące się przekroczeń, zaistniałych przed 1. września b. r. — podlegają amnestji. Sprawa ta jest bowiem sporną wśród sfer prawniczych, a przez Kasę Chorych interpretowana nieprzychylnie dla pracodawców.

5) **Sprawa skasowania wagonów kolej. I. klasy:** Gdy wagony kolejowe II. klasy stale są przepełnione, tak, że pasażerowie nie mogą znaleźć miejsc, a w tym samym czasie przedziały I. klasy świecą pustkami uprasza się Prezydjum Izby o wdrożenie kroków u Władz kolejowych w kierunku skasowania przedziałów I. klasy i zmienienia ich na klasę II-gą.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12